

Tro

Vi har tillid til Jesus Kristus og bekender og tilbeder ham som vores Frelser og Herre. Af nåde er vi frelst ved tro. Vi er blevet genfødt ved Ånden, og har fået en ny identitet i Kristus. 'idet I døber dem' (Matt 28,19).

Jesus om tro i Joh 14,1:

"Vær ikke bange eller urolige i jeres hjerte. Tro på Gud og tro på mig" (på hverdagsdansk).

Sammenhængen er den, at Jesus har fortalt sine disciple, at han snart forlader dem, og at han skal lide og dø. De er blevet fyldt med tvivl og med uro, og har mange tanker. De forstår ikke, hvad der skal ske, og så er det, at Jesus siger de her ord: 'Vær ikke bange og urolige i jeres hjerte. Tro på Gud og tro på mig'.

Og så fortsætter Jesus med at fortælle, at han går forud for dem og gør en plads, en bolig klar til dem i Himmelen. Og selv om han forlader dem, så vil han stadig være sammen med dem, fordi han sender Helligånden til dem.

Og de skal se ham igen, de skal være sammen med ham igen i de evige boliger på den nye jord under den nye himmel, som Jesus gør klar til dem – og til os. Derfor lægger det Jesus på hjerte at sige til dem: *Tro på mig!*

Der var en undersøgelse i 2015, hvor danskerne blev spurgt om, hvor mange af dem, der var troende? 67 % af alle kvinder i Danmark siger, at de er troende, og for mændenes vedkommende er det 45 %.

Når det så kommer til, hvad de tror på, så er det ikke entydigt en kristen tro, det drejer sig om, men for langt de fleste er det dog stadig den kristne tro, der er tale om.

Jeg vil besvare tre spørgsmål nu:

- 1) Hvorfor er troen vigtig?
- 2) Hvad er tro?
- 3) Hvordan får man troen?
Hvordan bevares og styrkes den?

Hvorfor er troen vigtig?

Hvordan bliver vort hjerte helet, helbredt? Jf. vores vision: *Hele hjerter*. Det gør vort hjerte ved at blive forenet med Guds hjerte! Gud, som har skabt og designet os til at leve i fællesskab med ham.

Og hvordan bliver vort hjerte forenet med Guds hjerte, så det bliver helet? Det gør det ved tro. Troen på Jesus.

1. billede: Her har vi en mand, der står med udbredte arme op mod korset. Hvis vi kunne se ham forfra, ville vi se tårerne løbe ned ad hans kinder. Han har hørt om Jesus, at han er død for ham og hans synd og er opstanden for ham, og nu er han kommet til tro på det.

Det er blevet personligt for ham: 'Det var også for *mig* Jesus gjorde det'. Han rækker sine hænder op mod korset, og han er fyldt af tak og glæde over Jesus.

2. billede: En kvinde, som er ude i den fantastisk smukke natur og bare bliver overvældet af Guds storhed og af Guds godhed i hendes liv. Den smukke natur, hun står midt i, bliver ligesom et udtryk for den storhed og godhed hun oplever i sit liv.

Og hun løfter sine hænder i tak og pris til Gud. Glædestårer løber ned ad hendes kinder.

3. billede: En mand på knæ med hovedet dybt bøjet. Han har ikke levet det bedste liv. Der var så meget der gik skævt. Nu har han mødt budskabet om den Hellige Gud. Om

den mægtige Gud. Og han kan bare se, at med det liv, han har levet, kan han på ingen måde bestå for Gud.

Men han hører, at også for ham er der håb. Han kommer frem og bøjer sig ind under Gud – i tak, bekendelse og tilbedelse.

Med disse billeder får vi forskellige udtryk for kristen tro.

Noget af det allerførste Jesus sagde, da han begyndte sin offentlige virksomhed, var de her ord: 'Tiden er inde, Guds rige er kommet nær, omvend jer og *tro på evangeliet*'.

Jesus siger: 'Tro på evangeliet'. Helt fra begyndelsen er tro et centralt og afgørende ord i Det Nye Testamente (NT). Ja, i hele Bibelen står troen helt centralt. Den er afgørende vigtig.

Det er troen, der gør forskellen. Det afgøres af troen, om jeg får del i det evige liv og herligheden hos Gud, eller om jeg går evig fortabt i den evige ild, som Jesus kalder det.

Det er troen, der skiller menneskeden i to dele. Om jeg har taget imod Jesus, som min frelser og er kommet til tro på ham eller det modsatte. Apostlen Paulus skriver det samme: 'For jeg skammer mig ikke ved evangeliet, det er Guds kraft til frelse for enhver, som tror, både for jøde, først, og for græker.' (Rom 1,16).

Det gælder for alle jøder og for alle ikke-jøder, som vi jo hører til. For *alle mennesker* på jorden er evangeliet, budskabet om Jesus Kristus, Guds kraft til frelse for enhver, som tror.

Det betyder, at hvis jeg tager imod den mægtige kraft i evangeliet, tager imod budskabet om Jesus, så bliver det til frelse for mig. Hvis jeg ikke tager imod det, ikke vil regne det for sandt, ikke vil sætte min lid til det, så får jeg ikke del i det.

Tro, hvad er det?

Man kan sætte det meget enkelt op:

Tillid

Risiko

Overbevisning.

Tro er tillid. Det betyder, at tro er en relation. Det er relationen til den levende Gud. Troen bliver til, når et menneske har fået et møde med den korsfæstede og opstandne Jesus Kristus og fået tillid til ham.

En troende er et menneske, for hvem ordet om Jesus virker troværdigt. Et menneske, der har fået tillid til, at det, der siges om Jesus, er sandt. Det er blevet personligt for vedkommende. Det er ikke bare en teori, ikke bare noget, der sidder i hovedet. Han eller hun har selv personligt taget imod Jesus Kristus den korsfæstede og opstandne frelser i sit hjerte og i sit liv.

Kristendom og kristentro, det er først og fremmest forholdet til en person, til den levende Gud.

Tro er også risiko. Vi kan ikke se evangeliet om Jesus med vores fysiske øjne, vi kan ikke bevise det. Det hele handler om at stole på et ord. Og derfor kan tvivlen også komme ind. Holder det nu vand alt sammen? Er det virkelig sandt?

Jeg hører om, at Jesus levede, død og opstod igen. Men jeg har ikke set det. Jeg har hørt det. Det er blevet mig fortalt. Og jeg kan læse om det.

Jeg hører om, at han kommer igen og at Guds rige er her allerede, det er blot ikke trådt synligt frem endnu. Det gør det, når Jesus kommer igen.

Men igen, jeg kan ikke se det. Jeg har et ord for, at det er sådan. Jeg har Jesu løfter for, at det er sådan. Jeg har hørt det, og er kommet til tro på det, og jeg har satset hele mit liv på det.

Det har *jeg (Bent)* i hvert fald. Jeg har brugt hele mit liv på at vidne og forkynde om Jesus. Men jeg kan ikke se det med mine fysiske øjne, det er noget, jeg har i troen.

Troen er den risiko, at jeg vover mig ud på Guds løfter. Vover at stole på det vidnesbyrd jeg har mødt hos andre mennesker, der tror på ham. Jeg satser hele butikken på det, hele

mit liv. Satser på at det er sandt, at det er rigtigt.

Peter havde ikke fanget nogen fisk, og Jesus sagde til ham: 'Læg ud på dybet og fang fisk'. Men Peter sagde til ham, at de havde fisket hele natten uden at få noget, og det er om natten man fanger fisk. Og midt ude på søen kan man slet ikke fange fisk.

Men Jesus ombestemmer sig ikke, han fastholder: 'Læg ud på dybet', og Peter svarer ham: 'På dit ord vil jeg gøre det'. På dit ord. Og garnene blev fyldt med fisk! 😊

Tro er overbevisning. Tro er tillid, et levende møde med den levende Gud, den levende Frelser. Men tro er også erkendelse. Det handler også om at forstå og at blive overbevist.

Vi har brug for at beskæftige os med Guds ord og få hjælp til at forstå det. Så er det at troen fødes. Og troen styrkes og bevares også ved at dele den med andre. 'Med munden bekender man til frelse', kan vi læse i Rom 10,10.

Når jeg for mit vedkommende har satset hele mit liv på, at Bibelen er sand, at evangeliet er sandt, så har jeg selvfølgelig også gjort mig nogle overvejelser om, hvorfor jeg egentlig stoler på, at Bibelen er sand og troværdig. Man kan sige mange ting om det, og personligt har jeg 7 punkter.

Af dem er der især tre ting, jeg vil trække frem, som har afgørende betydning for mig. *Den ene* har jeg allerede nævnt, nemlig det levende møde med den opstandne Jesus. Jeg har en relation til Jesus. Det er et levende venskab.

Den anden ting er, at Bibelen for mig udstråler en enorm stor troværdighed, fordi den fra begyndelsen til slutningen er hudløs ærlig. Selv de mest fantastiske

ledere i Israels folk, og de mest fantastiske apostle i NT, får omtalt deres synd og fejl helt åbent. Råt for usødet. Der lægges ikke fingre imellem. Sådan er det hele vejen igennem. Tingene bliver sagt, som de er, nogen gange rystende lige til.

Men når vi kommer til Jesus, så står der, at han gjorde ikke synd, og der fandtes ikke svig i hans mund. Det vidnesbyrd om Jesus bliver enormt troværdigt, fordi Bibelens særkende overalt er at sige tingene lige ud, både det gode og det dårlige.

Når der derfor står om Jesus, at han ikke gjorde noget, der var forkert, og at der ikke var løgn eller skældsord i hans mund, så kan jeg stole på det! Så kan jeg regne med, at det er sandt.

Den tredje ting, der er meget vigtig for mig, er: Hvordan så Jesus selv på Bibelen? Hvordan så min Frelser på GT, på Skrifterne? Det, jeg ser, er, at Jesus ingen steder sætter spørgsmålstegn ved, om det virkelig skete, som det står beskrevet i GT.

Når han taler om Adam og Eva, når han taler om Jonas, der var i havdyrets bug, når han taler om Noa og syndfloden og så videre. Så taler han om det, som noget der virkelig har fundet sted. Det foregik nøjagtig, som det er berettet i Skriften.

Jesus har en urokkelig tillid til, at Skrifterne er troværdige. Og de skrifter, Jesus taler om, er blevet til over en årrække på 1500 år. Men Gud har draget omsorg for, at Skrifterne er blevet bevaret troværdigt indtil Jesus.

Jesus siger, at 'Skriften kan ikke rokkes' (Joh 10,35b). Ikke en tønddel skal forgå, jf. Matt 5,18. ('Tønddel' er det mindst bogstav i det Hebraiske alfabet, ja, det er egentlig ikke et bogstav, men et tegn man sætter ved et bestemt bogstav, og som giver det en anden udtale). Himlen og jorden skal forgå, men Guds ord skal ikke forgå.

NT er blevet til på kun 100 år. Og Jesus sagde til apostlene, som skulle bringe hans vidnesbyrd, hans ord

videre, at Helligånden skulle minde dem om alt det, han havde sagt til dem. Det er det, vi har i de fire evangelier. Apostlene har skrevet det ned, Jesus sagde til dem, og Helligånden har hjulpet dem, har mindet dem om det. Jf. Joh 14,26.

Og så sagde Jesus videre til dem, at Helligånden skulle vejlede dem i hele sandheden. Det er det, vi har i brevlitteraturen, i hele resten af NT. Helligåndens vejledning til hele sandheden. Jf. Joh 16,13.

Så hele NT er Jesu ord formidlet af Helligånden gennem apostlene. Det er lige så troværdigt som GT. Jesus har givet det sit stempel. Helligånden er garant for, at hele evangeliet bliver bragt videre i sandhed - med alle facetter og i hele sin dybde, længde, højde og bredde.

"Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses." (Hebr 11,1).

Vi kender treklngen tro, håb og kærlighed. Der står i Bibelen, at kærligheden aldrig ophører. Det står der ikke om tro og håb. For tro og håb taler om noget, vi ikke kan se.

I vores daglige brug af håb og tro i Danmark, udtrykker det noget, der er lidt usikkert. Vi kan ikke vide det med sikkerhed. 'Jeg tror nok, der vil ske det og det' eller 'Jeg håber, det vil blive sådan og sådan'. I bibelsk forstand er tro og håb ikke på samme måde udtryk for noget usikkert, men er udtryk for vished, for overbevisning.

Men samtidig er det jo ikke noget, vi kan se eller bevise, og derfor er det netop ordene tro og håb, der bliver brugt, fordi det er en overbevisning og en vished om noget, vi ikke kan se med vores fysiske øjne.

Men når vi når frem til målet, når Guds rige kommer i herlighed på den nye jord under den nye himmel, så er der ikke længere brug for tro og

håb, for da kan vi se. Da kan vi med alle vores sanser opfatte det, vi troede og håbede på. Derfor ophører troen og håbet. Kærligheden derimod, ja, den skal fuldkommes til den tid og aldrig få ende.

Hvordan får vi troen?

"Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord." (Rom 10,17).

Troen, overbevisningen om det, der ikke kan ses, kommer ved at høre Kristi ord. Det kan også oversættes: ved at høre ordet om Kristus.

Og en ting mere: "... min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis, for at jeres tro ikke skulle afhænge af menneskers visdom, men af Guds kraft." (1 Kor 2,4-5).

Hvordan bliver troen til, hvordan opstår overbevisningen om ting, der ikke kan ses? Jo, det kommer ved Kristi ord og ordet om Kristus, og det kommer ved Helligåndens kraft. Og dermed er det også sagt, hvordan troen bliver bevaret, og hvordan den vokser og styrkes.

"For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, *gaven er Guds*. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af." (Ef 2,8-9).

Vi er frelst af nåde. Ved det Jesus har gjort for os. Og vi har fået del i det, ved at vi er kommet til tro på det. Jesus har gjort det hele færdigt, og jeg har taget imod det i tro.

Men den tro skyldes ikke mig selv, den er en gave fra Gud. Når jeg hører budskabet om Jesus, så kommer Helligånden og gør det levende for mig, han giver mig troen. På samme måde fornyes og vokser vi i troen. Derfor har vi brug for igen og igen at lytte til Ordet.

Til sidst vil jeg tage et ord frem fra Hebr 12,1-2: "Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklamrer os, og

holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone."

En har sagt det på denne måde: 'Se på troen og troen svinder, se på Jesus og troen vinder!' Troen kommer ikke af at tale om tro, men af at tale om Jesus.

Der står igen og igen om apostlene og den første menighed, de første kristne, at de var vidner. Vidner om Jesus, vidner om hans død og hans opstandelse. Og de var virkelig vidner, for de havde set det.

Men det vidnesbyrd kan vi også have i dag, fordi han lever i dag, og fordi han ved Helligånden gør det levende for os. Så kan vi også blive styrket i troen, ved at vi vidner for hinanden, som vi f.eks. har gjort her ved gudstjenesten i dag.

Det er så dejligt, at der står her, at Jesus ikke kun er troens *banebryder*, men også troens *fuldender*! Han er *din* tros fuldender. Og derfor er det vigtigt, at vi er at finde der, hvor Jesus møder os for at forny, styrke og fuldende vor tro! Ellers dør troen lige så langsomt.

Han møder os i det kristne fællesskab, hvor vi vidner for hinanden og beder for hinanden. Der fuldender han vor tro. Han møder os i nadveren, hvor vi på en meget konkret måde får del i hans død og opstandelse.

Han møder os gennem forkyndelsen af hans ord. Han møder os, når vi vender os til ham i bøn, alene eller sammen med andre. Jesus er troens fuldender.

Jesus ønsker at fuldføre den gode gerning han har begyndt i dig, men det indebærer, at du søger ham, der hvor han er at finde, der hvor han har sat dig stævne. Ellers kommer tvivlen ind, og troen forsvinder som sand mellem fingrene på os. Amen!